GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

unde quasi escam suę malicię mortem uisti con
capiunt. Dicat g. Hunqd illudis ei quasi aui.
Quasi aui q̃ppe dis illusit. dū ei in passione un
genti filii sui ostendit escam. s. laqueū absco
dit. Vidit enim qd ore peperc. s. ñ uidit qd gut
tur teneret. Ham qñ uis eum di filiū fuerat
ipse confessus. uelut purum illū tam hominē
mori credidit. ad cuius mortem uideo ipse
quentium animos concitauit. S. in ipso tradi
tionis eius tempe tarde iam cognouisse intel
ligit. qd illa eius morte punireturi. Vnde a
pilat coniugem somnuis terruit. ut uir illius
a uisti pscutione cessaret. S. res interna dis
pensatione disposita. nulla ualuit machinat
one refragari. Expectebat q̃ppe. ut peccatoꝝ
mortem iuste morientium solueret. mors iusti
ui iniuste morientis. Qd quia leuiathan iste usq;
ad temp passionis illius ignorauit. quasi more
aui illusus diuinitatis eius laqueum ptulit.
dū humanitatis eius escam momordit. S E Q R.
dit lugabis eum ancillis tuis subaudis ut ego.
In seruis a si despecta ē conditio. iuriurias tam
uiget. in ancillis aū eum conditione partier
seruis iacet. Bene aū dis leuiathan uhun non
seruis s. ancillis suis lugare se asserit. quia ad
mam redemptionem uenient a suos contra
mundi superbiam pdicatores mittens. reiectis
sapientibus insipientes. reiectis fortib; debi
les. reiectis diuitib; pauperes elegit. ancillis g̃ sui
leuiathan hui fortitudinē dis lugauit. q
attestante paulo infirma mundi elegit ut
confundat forta. Vnde bene etiam psalemo
nem dic. Sapientia edificauit sibi domū. excci
dit columpnas septem. immolauit uictimas.
miscuit uinum. apposuit mensam. misit ancil
las suas ut uocarent ad arcem. a ad menia ciui
tatis. Sapientia q̃ppe domum sibi edidit. cum
unigenitus di filius in se ipso intra interū uir
ginis mediante anima humanū sibi corp erra
uit. Sic q̃ppe corpus unigeniti domi di dic. sicut
etiam templum uocat. tra ū ut unus idem q;
di atq; hominis filius ipse sit. qui inhabitat.
ipse qui inhabitat. Qd tam recte a aliter acci
pit. si domus sapientię eccla uocat. quę septem
etiam sibi columpnas excidit. quia ab amore
psentis scli disiunctas ad portandā eiusdē eccle
fabricam mentes pdicantium erexit. quę peo
qd uirtutis pfectione subnixę sunt. septenario
numero signant. Immolauit uictimas. quia
uitam pdicantium mactari in pscutione per
misit. Vinum miscuit. quia diuinitatis a hu
manitatis suę partē nobis archana pdicauit.
Mensam q̃ apposuit. quia scripturę sacre nob
pabula apiendo preparauit. ancillas etiā suas
misit. quę ad arcem nos atq; ad ciuitatis me
nia uocarent. quia pdicatores infirmos a iec
tos q; habere studuit. qui fideles iplos ad spālis
patrię edificia supna colligerent. Vnde in eu
angelio dis nathanaelem laudat. nec tamen
in sorte pdicantium numerat. quia ad pdican
dū eum tales debuerant uenire. qui de laude
ppria nil haberent. ut tanto soluis ueritatis
cognoscerē esse qd agerent. qñto a apte cer
nerē quia ad hoc agendū pse idoneus ñ fuisset.
Vt g̃ mira potentia p pdicatoꝝ linguas clares
ceret. prius mirabilius actum ē ut eoꝝ de pre
dicantium meritum nullū esset. ancillas g̃
dis misit. a leuiathan huius fortitudinē liga
uit. quia infirmos pdicatores mundo exhibuit.
a potentes quos q; qui eius corpus fuerant
sub terroris sui uincula restruxit. Et in semet
ipso leuiathan iste ancillis ligat. cum infirmis
pdicantib; ueritatis lumine clarescente cū a
electoꝝ mentes antiquus hostis non qñtum
uult seuire pmittit. s. ne sub infidelitatis
captiuitate cunctos quos apprehendit tenuit.